

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת חֵקֶת (בְּחוֹ"ל קוֹרַח) ב' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ תַּמוּז א' תַּמוּז, ה'תש"פ

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשִׁי

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן הָיוּ בְּסֻלַּע עַל מַנַּת שִׁיִּצְאוּ מִיַּם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. ה' אָמַר לָהֶם שֶׁבְּגִלְלַת זֶה הֵם יִצְטָרְכוּ לַהֲשִׂיב
בְּמִדְבָּר וְלֹא יִזְכּוּ לַהֲכַנֵּס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְמִרוֹת שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא בִקְשׁוּ מִיַּם בְּאִפְסוֹן מִכְבֵּד אַחֲרֵי פְטִירַת מְרִים, ה' רָצָה בְּכָל אִפְסוֹן לָתֵת לָהֶם מִיַּם.
ה' אָמַר לְמִשֶׁה רַבְּנוּ לִקְחַת אֶת הַמַּטֵּה שְׁלוֹ וּלְכַנֵּס אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת. עָלֶיךָ לְדַבֵּר אֶל הַסֻּלַּע
שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצְאוּ בְּדֶרֶךְ כָּלל בְּאֶרֶץ שֶׁל מְרִים. כִּי שׁוּב יֵצְאוּ מִמֶּנָּה מִיַּם, בְּזָכוֹת מִשֶׁה.

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּנִסּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד. זֶה הָיָה נִס שְׁכָלָם יָכְלוּ לְרֹאוֹת בְּאִחַד.

אוּלָּם נּוֹצְרָה בְּעֵינָהּ- הֵם לֹא יָכְלוּ לְמַצּוֹא אֶת הַסֻּלַּע מִמֶּנּוּ נִבְעָה בְּאֶרֶץ שֶׁל מְרִים. הַסֻּלַּע הִתְעַרְבַּב
עִם סֻלַּעִים אַחֲרֵים. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ: "לֹא אִכְפַּת לָנוּ מֵאִיזָה סֻלַּע תּוֹצִיאוּ אֶת הַמַּיִם", אֲבָל מִשֶׁה כִּעַס
עֲלֵיהֶם "הֵאֵם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׁאֵנוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל מִיַּם מִסֻּלַּע שֶׁה' לֹא אָמַר שֶׁנִּקְבַּל מִמֶּנּוּ מִיַּם?"

כְּדֵי לְהוֹכִיחַ לָהֶם, הוּא דָּבַר לְאַחַד הַסֻּלַּעִים כְּמוֹ שֶׁה' צִוָּה, וְהַסֻּלַּע לֹא הוֹצִיא טַפַּת מִיַּם, כִּיִּן שֶׁלֹּא הָיָה
הַסֻּלַּע הַנִּכּוֹן. מִשֶׁה וְאַהֲרֹן חָשְׁבוּ שְׂאוּלֵי הֵם צְרִיכִים לְהַכּוֹת אוֹתוֹ, הָיִיתָ וּבִפְעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהִיְתָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ בְּמִדְבָּר, הִיא נִבְעָה מִסֻּלַּע שֶׁמִּשֶׁה רַבְּנוּ הִכָּה בּוֹ.

בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻשֵׁת מִשֶׁה הִכָּה אֶת הַסֻּלַּע הַנִּכּוֹן בְּמִקּוֹם הַסֻּלַּע אֲלֵיו דָּבַר קוֹדֵם. אוּלָּם הָיִיתָ וְהָיָה אָמוֹר
לְדַבֵּר לְסֻלַּע, יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ רַק מַעַט מִיַּם. לָכֵן מִשֶׁה הִכָּה בּוֹ שׁוּב וְהַמַּיִם הִחֲלוּ לְזָרוֹם. עֲכָשׁוּ הָיָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִיַּם לְשִׁתִּיָּה לְעֲצָמָם וּלְבָהֱמוֹת. הַבְּאֵר הַזֶּה נֹתְרָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד לְפְטִירַת מִשֶׁה רַבְּנוּ.

ה' כִּעַס עַל מִשֶׁה וְאַהֲרֹן, בְּגִלְלַת שֶׁהֵם יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה ה' גְּדוֹל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלָם יָכְלוּ לְרֹאוֹת כִּיִּצַּד
אֲפִילוֹ סֻלַּע שׁוֹמֵעַ לֵה'. אֲבָל הָיִיתָ שֶׁמִּשֶׁה לֹא דָּבַר אֶל הַסֻּלַּע, ה' יִצְטָרְךָ לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ. וְכַעַת נִקְאָסָר עַל
מִשֶׁה לְהַכְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אֲפִילוֹ אִם יִתְפַּלֵּל ה' לֹא יִשְׁנָה אֶת הַחֲלֻטָּתוֹ.

הַמַּיִם הָאֵלוּ נִקְרְאוּ "מֵי מְרִיבָה". הָיִיתָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָבוּ עִם ה'. ה' הִעֲנִישׁ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כִּי
שֶׁהִפְסִידוּ אֶת אֲדָמַת עֲמוֹן מוֹאָב וְאָדוֹם כְּעַתָּה, הֵם יִצְטָרְכוּ לְחַכּוֹת עַד לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ כְּדֵי לְרַשֵּׁת אוֹתָם.
חֲסִידוֹת מִסְבִּירָה שֶׁהַהֲכָאָה עַל הַסֻּלַּע לֹא הִיְתָה הַסְבָּחָה הַעֲקָרִית בְּגִלְלַת מִשֶׁה לֹא נִכְנַס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, זֶה

הַסֵּבָה הַעֲקֻרִית הַיָּה בְּגִלּוֹל שְׂמִשָּׁה רַבֵּנוּ הִיָּה הַמְּנַהֵיג שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר. אֶפִּילוֹ שְׂמִשָּׁה רַבֵּנוּ הִיָּה מוֹכֵן לְהַכְּנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֵיּוֹת וְהָעַם שָׁלוּ נִשְׁאָר בְּמִדְבָּר, ה' רָצָה שֶׁהוּא יִשְׁאָר אִתָּם עַד לְזִמְנֵן הַגְּאוּלָּה, כְּאֲשֶׁר מִשָּׁה רַבֵּנוּ יָבִיא אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד אֶתוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

תְּהֵלִים / יוֹם א' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים א'-ט'

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּמּוּז, מִתְחִילִים שׁוֹב אֶת הַתְּהֵלִים מִחֲדָשׁ וְנֹסִים אוֹתוֹ בְּסוּף הַחֹדֶשׁ. בְּפָרָק ה' יִשְׁנוּ פְּסוּק "בִּי לֹא א-ל חֲפִץ רָשַׁע אֲתָה, לֹא יִגְרֶךְ רַע". ה' אֲתָה לֹא רוֹצָה רַע, וְהָרַע לֹא "גֵר" אֲתָה. עַל מָה מִדְבָּר?

חֲסִידוֹת מְסֻבֵּיָה שֶׁהַפְּסוּק הַזֶּה מְדַבֵּר עַל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת. הָעוֹלָם הָרוּחָנִי הַגְּבוּהָ בְּיוֹתֵר שָׁבוּ ה' בְּמַעַט וְאִינוּ מְסֻתָּת. שָׁם, אֵין כָּל אֲפָשְׁרוֹת שִׁיָּהִי רַע. כְּאֲשֶׁר מְרַגְּשִׁים עַד כְּמָה ה' גְּדוֹל, אֵין אֲפָשְׁרוֹת לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דָּבָר נִגְדוּ! אֲבָל בְּדִי לַעֲשׂוֹת אֶת הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, ה' הִיָּה צָרִיף לְצַמְצָם אֶת עֲצָמוֹ כָּל כָּף, בְּדִי שְׁלֹא נְרַגֵּשׁ אוֹתוֹ. לָכֵן יִתְכַּן מִצָּב שֶׁל רַע בְּעוֹלָם, וְרָשָׁעִים שְׂאִינָם חוֹשְׁשִׁים מֵה'.

רֹב הַנְּשָׁמוֹת צָרִיכוֹת לְרִדַּת דָּרֶךְ הַדְּרָגוֹת הָרוּחָנִיוֹת בָּהֶם ה' מְסַתֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁהַנְּשָׁמוֹת שְׁלָנוּ לֹא יִכּוֹלוֹת עוֹד לְחוֹשׁ אֶת ה' בֵּינָן שֶׁהוּא מְסֻתָּת. (כְּפִי שְׁלוֹמְדִים בְּתַנְיָא) אֲבָל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ הַרְבֵּי, בְּאוֹת הַיִּשָּׁר מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת לְתוֹךְ עוֹלָמָנוּ. הַנְּשָׁמוֹת שְׁלָהֶם עֲדִין יִכּוֹלוֹת לְחוֹשׁ אֶת ה' בְּעֲצָמָה, אֶפִּילוֹ כְּאֲשֶׁר הוּא מְסֻתָּת.

ה' פִּזֵּר אֶת הַנְּשָׁמוֹת מְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְשָׁלַח אוֹתָן לְעוֹלָם בְּזִמְנֵים שׁוֹנִים, הֵיּוֹת וְהֵן לֹא מְשַׁפְּעוֹת מֵהָרַע שֶׁל הָעוֹלָם הֵן יִכּוֹלוֹת לְרֹאוֹת בּוֹדָאוֹת מֵהַדְּרָךְ הַנְּכֹוֹנָה לְהַתְּנַהֵג וּלְהִרְאוֹת לָנוּ כִּיצַד ה' רוֹצָה שְׂאֲנַחֲנוּ נִתְּנָהּ.

תַּנְיָא / שַׁעַר הַיְחִוּד וְהָאֱמוּנָה פְּרָק י' (א' תַּמּוּז שְׁנָה פְּשׁוּטָה)

אֵינָנו יִכּוֹלִים לְהַבִּין אֵיךְ ה' אֶחָד לְמִרוֹת שֵׁישׁ לוֹ כָּל מִינֵי מַדּוֹת (סְפִירוֹת) הַמוֹחַ שְׁלָנוּ פְּשׁוּט לֹא מְסַגֵּל לְהַבִּין זֹאת.

וְעַם כָּל זֶה ה' נָתַן רְשׁוֹת יַחַד עִם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמְקוֹבְלִים (אֲנָשִׁים הַמְּלַמְּדִים קַבָּלָה) לְלַמֵּד עַל הַסְּפִירוֹת וּלְהַמְשִׁיל לָהֶם מָשֶׁל.

הַמָּשֶׁל שֶׁהַמְשִׁילוֹ אֵינָנו מֵהַנְּשָׁמָה שְׁלָנוּ אֶלֶּא מִשֶּׁהוּ אַחֵר שֶׁה' יָצַר : אוֹר.

הֵם קָרְאוּ לְסִפְרוֹת "אוֹרוֹת" וְהַמְשִׁילוֹ מָשֶׁל מֵהָאוֹר שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ שֵׁישׁ לוֹ קָרְנֵי שֶׁמֶשׁ וְזִיו שֶׁמֶשׁ. הַדְּבָר עוֹזֵר לְהַבִּין אֶת אַחַדוֹת ה' עִם הַסְּפִירוֹת וְלוֹ בְּמַעַט.

קָרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ נִמְצְאוֹת גַּם בְּתוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ, אוֹלָם כְּאֲשֶׁר הֵן בְּשֶׁמֶשׁ, אֵין לָהֶם שָׁם, הֵם פְּשׁוּט חֶלֶק מֵהַשֶּׁמֶשׁ. כֵּן הַדְּבָר עִם הַסְּפִירוֹת. כְּאֲשֶׁר הֵן מְאִירוֹת עָלֵינוּ אֲנוּ מְכַנְּיִם אוֹתָם בְּשִׁמוֹת שׁוֹנִים אוֹלָם הָאֱמֶת הִיא שֶׁהֵם אֶחָד עִם ה' כְּמוֹ שֶׁקָּרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ הֵן חֶלֶק מֵהַשֶּׁמֶשׁ.

הַיּוֹם יוֹם / א' תַּמּוּז

הַיּוֹם לוֹמְדִים עַל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לֵה זְקוּק אָדָם שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה.

אֲתָם חוֹשְׁבִים שֶׁקֵּל לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה?

אָדָם שֵׁישׁ לוֹ תַּפְקִיד לְלַמֵּד תּוֹרָה (בֶּן תּוֹרָה) צָרִיף לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּל הַזְּמַן וְרוֹצָה לְלַמֵּד תּוֹרָה כָּל הַזְּמַן.

אם הוא רוצה במקום זה לאכול גלידה, הוא לא יוכל ללמוד תורה עם החיות המתאימה.
בן תורה לא יכול להרשות לעצמו להתלהב מגשמייות אם הוא רוצה שיהיה לו את הטעם
(הגישמאק) בלמוד התורה.
זו מסירות נפש אמתית לחיות כך!

ספר המצוות / מצות לא תעשה רצ"א

בספר המצוות היום לומדים את מצות לא תעשה רצ"א, עד לא יכול לומר אם הוא חושב שמשהו טוב או לא טוב במקרה שמשהו נדון למיתה על ידי בית דין. מתר לעד רק לומר מה שהוא ראה או שמע, בלי להביע דעה.

רמב"ם / הלכות עדות פרקים ה', ו', ז'

ברמב"ם היום, לומדים עוד הרבה הלכות על עדים.

פרק ה' - הרמב"ם מונה פרטים נוספים על המצוה היומית. אם עד מנסה להסביר למה הוא חושב שהאדם זכאי או לא, בית הדין צריך להשתיק אותו! לומדים גם הלכות על המצוה שנלמד מחר בספר המצוות, לא לשמוע רק עד אחד בבית הדין.

פרקים ו'- ז' - לומדים כיצד בית הדין יכול לקבל מידע משטר (מסמך) ללא שהעדים יהיו שם.

איך נתן לעשות זאת? לומדים את הסבה לכך אתמול. בית הדין רוצה לודא שאנשים מרגישים מספיק בנוח לתת הלוואות, לכן הם לא מקשים כל כך על האפשרות לקבל חזרה כסף באמצעות בית הדין.

לכן במקרה שאדם מנסה לקבל חזרה את הכסף שאדם אחר חייב לו, הוא יכול להוכיח מדבר שהעדים כתבו, אפילו אם הם לא במקום.

כמוכן ישנן הלכות רבות המסבירות מה בדיוק צריך לעשות ולומדים אותם בשני פרקים אלו. (וגם בפרק הראשון ברמב"ם מחר בעזרת ה').

זרכי החסידות / משה רבנו של זמננו

האדמו"ר הזקן מלמד בתניא שהרבי בכל דור הוא כמו "משה רבנו" של זמננו.

לפני שבני ישראל נכנסו לארץ ישראל, משה רבנו דבר אתם על מתן תורה ואמר "אנכי עמד בין ה' ובינכם".

משה רבנו היה הראשון ללמד את עם ישראל 613 מצוות, כדי שנחיה כפי שה' רוצה שנחיה. אולם בכל דור, ישנה שליחות מיוחדת- איזה חלק מהתורה צריך שתהיה לנו תוספת חיות בו והוראות מיוחדות לאותו זמן. זהו הרבי שמלמד אותנו מה ה' רוצה מאתנו באותו זמן. בימינו אמר לנו הרבי שהשליחות היא להכין את עצמנו את כל העולם לביאת המשיח, אותו נראה בקרוב מאד.

ישנן הוראות רבות מהרבי כיצד להתקדם ליעד הזה.

תוכלו לחשב על כמה מהם?